

Р.Я. Мусянович

Національний університет “Львівська політехніка”,
кафедра технологій біологічно активних сполук, фармації та біотехнології

КОМП'ЮТЕРНИЙ І ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ БІОЛОГІЧНИЙ СКРИНІНГ У ВСТАНОВЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ «СТРУКТУРА-БІОЛОГІЧНА АКТИВНІСТЬ» СУЛЬФУРОПОХІДНИХ 1,4-НАФТОХІНОНУ

© Мусянович Р.Я., 2010

Проведено порівняльний аналіз результатів комп'ютерного та експериментального біологічного скринінгу нових сульфуровмісних похідних заміщеного 1,4-нафтохінону та встановлено кореляцію «комп'ютерний скринінг-структура – біологічна активність». Виявлено перспективні сульфуропохідні 1,4-нафтохінони.

The comparative analysis of results of computer and experimental biological screening of novel sulfurcontaining derivatives of substituted for 1,4-naphthoquinone is carried out and correlation “computer screening – structure – biological activity” is determined. Perspective sulfuroderivatives of 1,4-naphthoquinone were found.

Постановка проблеми і її зв’язок з важливими науковими завданнями. Сучасний розвиток науки дає змогу використовувати досягнення удосконаленої методології органічного синтезу, яка зазнала доволі істотних змін. Сьогодні хіміки-синтетики фактично відмовились від «сліпого» одержання великої кількості органічних речовин різноманітної будови з їх подальшим очищеннем і дослідженням можливої біологічної активності методом первинного фармакологічного скринінгу.

Сьогодення вимагає використання новітніх технологій, а саме – комбінаторної хімії, тотального високоекспективного скринінгу, віртуального скринінгу, моделювання молекул тощо. Ці підходи можуть бути впроваджені на різних етапах створення лікарських засобів.

Доволі перспективним напрямком для реалізації поставлених завдань є використання комп'ютерного прогнозування біологічної активності сполук за допомогою програми *PASS C&T* (Prediction of Activity Spectra for Substances) [1, 2].

PASS C&T передбачає приблизно 4535 видів фармакологічних ефектів, механізмів дії (фізіологічних та біохімічних) та специфічних токсичностей (мутагенність, канцерогенність, тератогенність, ембріотоксичність) з імовірністю виявлення активності 85 % на основі структурної формули сполуки. Отже, *PASS* можна використовувати для прогнозу спектра біологічної дії як для існуючих сполук, так і для сполук, які плануються для синтезу. Хімічна структура представлена у цій програмі у вигляді оригінальних дескрипторів MNA (Multilevel Neighborhoods of Atoms), що мають універсальний характер та з достатньо високою точністю описують різноманітні залежності «структурно-дія».

Беручи до уваги, що підрахунок спектра біологічної активності для 1000 сполук займає приблизно 5 хв, застосування програми *PASS C&T* є одним з ефективних методів для прогнозу спектра активності для багатьох сполук з дослідницьких та комерційних баз.

Застосування *PASS C&T* є зручним та корисним, оскільки відбувається:

- виявлення нових ефектів та механізмів дії для відомих сполук;
- знаходження найбільш можливих нових лідерів з відповідним спектром активності серед сполук з дослідницьких та комерційних баз;
- відбір найперспективніших сполук для повномасштабного скринінгу з більшості наявних зразків;
- визначення напрямків скринінгу, які є найважливіші для індивідуальних сполук.

Значна перевага вищезазначеного напрямку полягає у тому, що на першому етапі відбору потенційних біологічно активних речовин немає необхідності у їх синтезі. Тобто спочатку створюються віртуальні бібліотеки органічних сполук певного ряду з урахуванням введення в їх структуру відомих фармакофорів, подібності вже існуючим лікарським засобам тощо. Результати прогнозування дають змогу в подальшому синтезувати потенційні сполуки-лідери. Якщо сполуки-лідери мають активності, які входять до списку активностей, прогнозованих за програмою PASS C&T, ймовірно стратегія, розглянута вище, є найкращою. Однак така стратегія не може бути використана у двох ситуаціях: фармакологічна мішень, для якої виявлені лідери, є швидше новою і немає сполук в ряду PASS з цією активністю, або компанія не хоче розголошувати сфери інтересів. У такому випадку дві інші стратегії є прийнятні.

Друга стратегія ґрунтуються на умові, що новизна сполук по відношенню до сполук, отриманих з бази PASS, є ймовірно вищою для виявлення нових хімічних об'єктів NCE (New Chemical Entity). Отже, сполуки з високою кількістю дескрипторів мають бути включені у ці підгрупи. Обидві стратегії були протестовані на сукупності даних 100000 сполук та показано їх ефективність. У результататах прогнозування можна одержати кількість нових хімічних дескрипторів сполук та кількість дескрипторів, порівняно з дескрипторами 30 900 сполук бази PASS. У разі збігу результатів біологічних випробувань з даними комп'ютерного прогнозування є можливість застосування сполук-лідерів як синтонів для створення віртуальних бібліотек потенційних біологічно активних речовин [1, 2].

Мета роботи – порівняльний аналіз результатів віртуального комп’ютерного скринінгу та даних експериментальних досліджень біологічної активності та визначення перспективних сполук на їх основі.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Більшість відомих сульфенільних похідних мають широкий спектр біологічної дії та широко застосовуються як синтони у виробництві таких препаратів, як фталан, каптан, еупарен, еупарен-М, радіопротектори у полімерній хімії, у процесах вулканізації тощо.

У зв’язку з особливою цінністю похідних 1,4-нафтохіону та сульфурвмісних сполук безумовний інтерес викликають дослідження з синтезу сполук – потенційних лікарських засобів, що міститимуть одночасно сульфенільну та хіоїдну системи. Після появи перших повідомлень [3] про біологічну активність сульфенамідів почали інтенсивно проводитися дослідження у цьому напрямку. Сьогодні опубліковано багато патентів та наукових статей за цією тематикою, частково їх результати проаналізовані в [4–8]. Основними досягненнями можна вважати відкриття фунгіцидної активності деяких сульфенамідів, розробку технології виробництва та впровадження у сільське господарство високоефективних фунгіцидних препаратів на їх основі.

Представниками фунгіцидів є N-трихлорметилтіо-фталімід (фталан), N-трихлорметилтіо-1,2,5,6-тетрагідрофталімід (каптан) [9, 10], еупарен, еупарен-М [10, 11]. Близькими аналогами еупарену та еупарену-М за фунгіцидною дією виявилися інші фторвмісні сульфенаміди [12–14]. Порівняно високу фунгіцидну активність мають деякі фосфоровмісні сульфенаміди [12, 15–17] та похідні сульфенілсечевини [18, 19], які також виявляють інсектицидну активність [20]. Гербіцидна, інсектицидна та нематоцидна активність виявлена у N-заміщених піридин-4-сульфенамідів [21] та 2-нітробензолсульфенамідів [22]. Порівняно високу рістрегулюальну активність мають *n*-бензозаміщені сульфенаміди [23].

Проведення експерименту. Для 20 вибраних сполук серед синтезованих сірковмісних похідних 1,4-нафтохіону – тіолів [24, 25], сульфідів [28], сульфенамідів [26, 27] та відомого фунгіциду 2,3-дихлор-1,4-нафтохіону (ДХНХ) були одержані значення прогнозованих фармакологічних ефектів за програмою прогнозу біологічної активності PASS C&T за умови, коли $Pa > 0,2$, і, зокрема, для антибактеріальної та фунгіцидної активностей.

Ймовірність прояву antimікроної активності для тіолів, сульфідів та сульфенамідів подана відповідними значеннями у табл. 1–3. Варто зазначити, що антибактеріальна та фунгіцидна активності були наявні майже для усіх досліджених сполук.

Таблиця 1

**Прогнозована антибактеріальна та протигрибкова активність тіолів
2-заміщеного 1,4-нафтохіону за програмою PASS C&T (Pa>0.2)**

Сполука	Антимікробна дія	Фунгіцидна дія	Сполука	Антимікробна дія	Фунгіцидна дія
	0,339	0,315		0,281	0,499
	0,323	0,323		0,385	0,531
	0,321	0,287		0,369	0,521
	0,356	0,300		0,241	0,140

Таблиця 2

**Прогнозована антибактеріальна та протигрибкова активність сульфенамідів
2-заміщеного 1,4-нафтохіону за програмою PASS C&T (Pa>0.2)**

Сполука	Антимікробна дія	Фунгіцидна дія	Сполука	Антимікробна дія	Фунгіцидна дія
	0,315	0,330		0,307	-
	0,435	0,338		0,392	0,559
	0,421	-		0,369	0,707
	0,298	0,277		0,298	0,297

Таблиця 3

**Прогнозована антибактеріальна та протигрибкова активність сульфідів
2-заміщеного 1,4-нафтохіону за програмою PASS C&T ($\text{Pa} > 0.2$)**

Сполука	Антимікробна дія	Фунгіцидна дія	Сполука	Антимікробна дія	Фунгіцидна дія
<chem>CN1C=NC2=C1SC(=O)c3ccccc3C(=O)SC(=O)C2</chem>	0,251	0,280	<chem>CN1C=NC2=C1SC(=O)c3ccccc3C(=O)SC(Cc1ccccc1)Cl</chem>	0,297	0,373
<chem>CN1C=NC2=C1SC(=O)c3ccccc3C(=O)SC(C(=O)C)C2</chem>	0,299	0,256	<chem>CN1C=NC2=C1SC(=O)c3ccccc3C(=O)SC(C(=O)C)C2</chem>	0,257	0,271
<chem>CN1C=NC2=C1SC(c3ccccc3)C(=O)C2</chem>	0,322	0,478	<chem>c1ccccc1C(=O)c2cc(Cl)c(Cl)c2</chem>	0,468	0,455

На основі даних таблиць прогнозованих активностей можна дати сумарну кількісну оцінку прогнозованих антибактеріальної та фунгіцидної активностей за програмою *PASS C&T* (рис. 1).

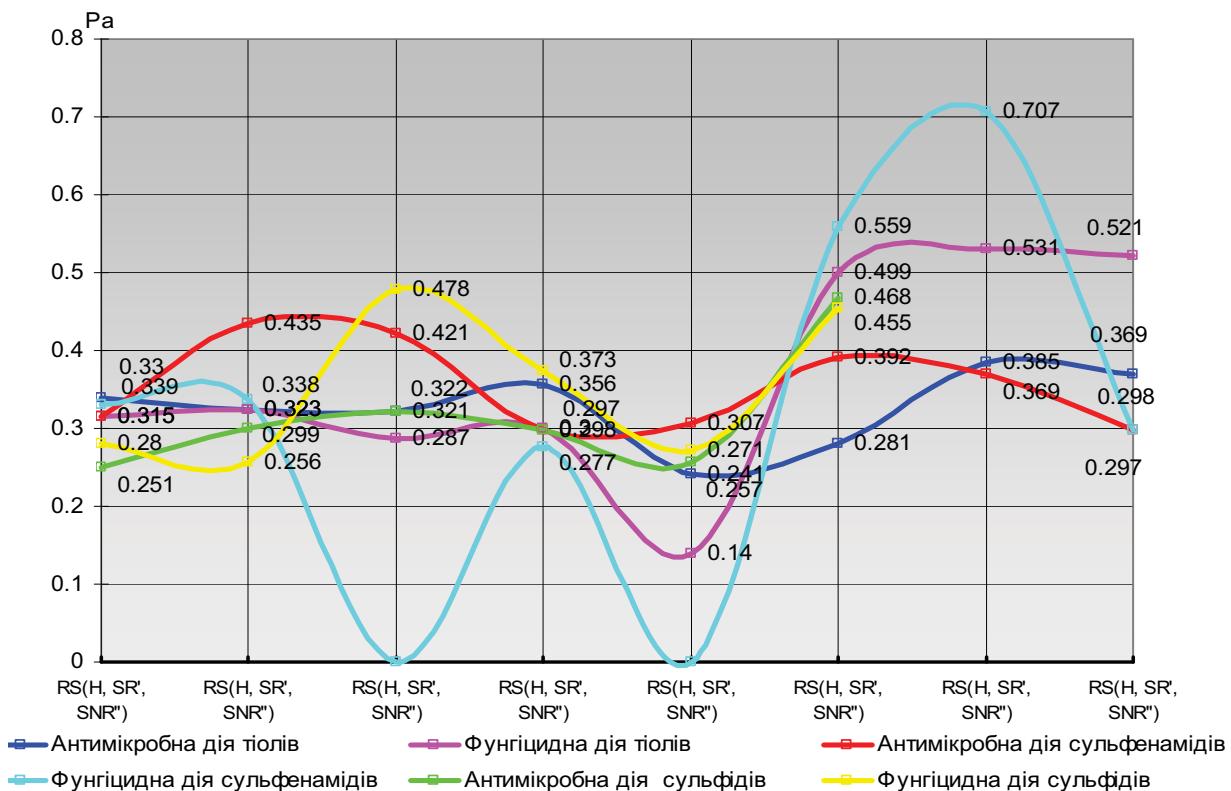

Рис. 1. Сумарна кількісна оцінка прогнозованих антибактеріальної та фунгіцидної активностей за програмою PASS

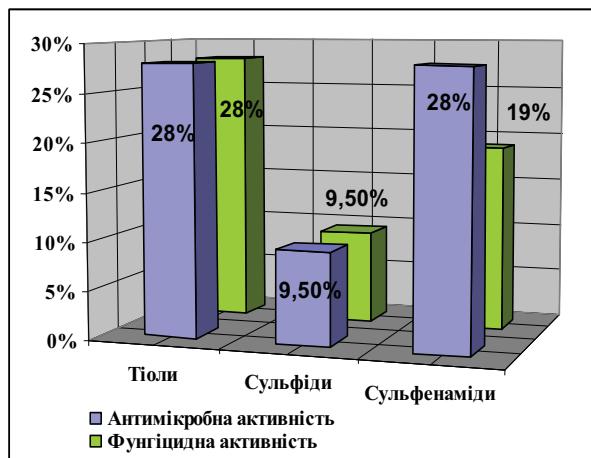

Рис. 2. Співвідношення сполук з прогнозованою антимікробною та фунгіцидною дією серед синтезованих сірковмісних сполук ($Pa > 0,3$)

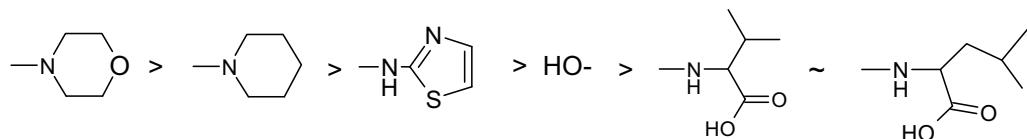
Експериментальні дослідження антибактеріальної та фунгіцидної активності [24, 28] були проведені для сполук, які за програмою PASS показали найкращі результати. Попередню антимікробну активність вивчали методом лунок [29]. Для сполук, що проявили найбільшу активність порівняно з еталонами, проводили досліди *in vitro* методом “серійних розведень” [24, 28, 29]. Вивчення антимікробної активності синтезованих сполук вивчали на таких штамах культур: *Staphylococcus aureus*, *Escherichia coli*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Mycobacterium luteum*, *Aspergillus niger*, *Candida tenuis* та *Candida albicans*. Експериментальний біологічний скринінг показав, що частина сполук виявила помірно виражену антимікробну активність, проте були відзначені речовини з яскраво вираженою антибактеріальною та фунгіцидною активністю стосовно грамм-позитивних та грамм-негативних бактерій та грибів *A. niger* та *C. tenuis*, для яких були визначені точні ефективні концентрації. Як еталони порівняння були взяті ДХНХ (фігон) та оксасилін, для яких діаметри зон затримки росту становлять відповідно: *St.aureus* – 20 та 24 мм, *E.coli* – 17 та 0 мм. Частина сполук виявила помірно виражену антимікробну активність [24, 28]. Проте були відзначені речовини з яскраво вираженою активністю, про що свідчать дані табл. 4–6.

Таблиця 4

**Антибактеріальна та протигрибкова активність тіолів
2-заміщеного 1,4-нафтохіону**

Сполука	Діаметр зон, мм		Сполука	Діаметр зон, мм	
	St.aureus	Asp. niger		St.aureus	Asp. niger
	13	8		14	15
	15	10		15	16
	13	11		45	12
	14	11		23	12

Було встановлено залежність між будовою та антимікробною дією досліджених сполук до грамм-негативних та грамм-позитивних бактерій. Активність тіолів заміщеного 1,4-нафтохіону зменшується в ряду замісників в такий спосіб [24]:

Аналіз результатів дослідження протимікробної дії синтезованих тіолів показує, що серед цих сполук високою активністю стосовно штамів *St. aureus*, *E. Coli* володіють 2-морфоліно- та 2-піперидино-3-тіол-1,4-нафтохіони. Інші тіоли проявляють помірно виражену бактеріостатичну активність.

Таблиця 5
**Антибактеріальна та протигрибкова активності сульфенамідів
2-заміщеного 1,4-нафтохіону**

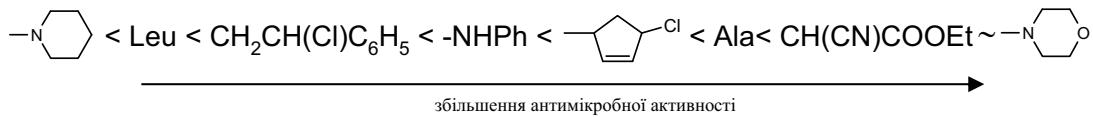
Сполука	Діаметр зон, мм		Сполука	Діаметр зон, мм	
	<i>St.aureus</i>	<i>Asp. niger</i>		<i>St.aureus</i>	<i>Asp. niger</i>
	17	13		23	20
	30	19		19	-
	19	15		17	15
	29	0		27	15

Таблиця 6
**Антибактеріальна та протигрибкова активності сульфідів
2-заміщеного 1,4-нафтохіону**

Сполука	Діаметр зон, мм		Сполука	Діаметр зон, мм	
	<i>St.aureus</i>	<i>Asp. niger</i>		<i>St.aureus</i>	<i>Asp. niger</i>
	30	16		25	20
	14	12		28	15
	28	17		25	23

Враховуючи дані табл. 5, 6, можна вивести таку залежність між будовою та антимікробною дією досліджених сполук:

- наявність 4-хлороциклопентенільного фрагмента підвищує активність проти грам-позитивних та знижує дію стосовно грам-негативних мікроорганізмів;
- антимікробна активність стосовно штаму *St.aureus* посилюється в ряду замісників біля атома сірки:

– при переході від первинного до вторинного атома азоту спостерігається зниження активності стосовно штама *St.aureus* та зростання – стосовно штама *E.coli*.

Отже, загальну оцінку антимікробної активності сульфуропохідних 1,4-нафтохіону відображенено графічно на рис. 3–4.

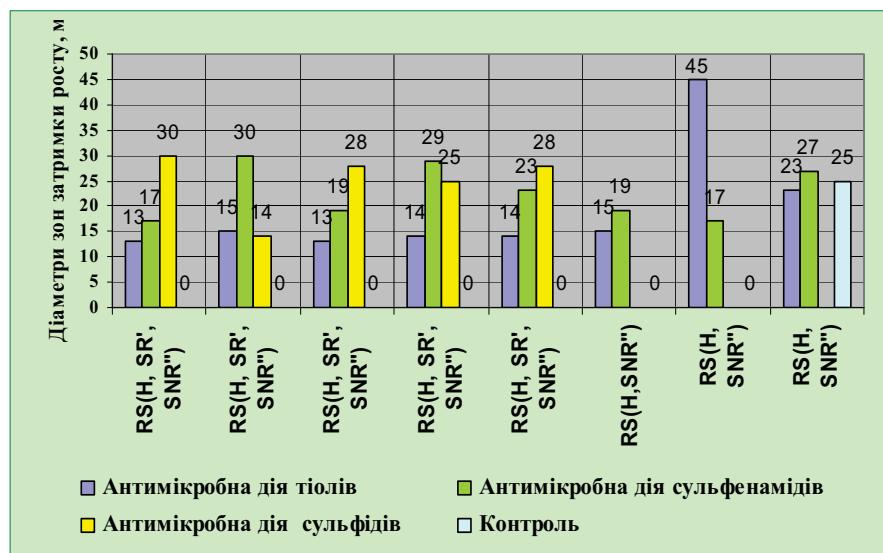

Рис. 3. Антимікробна активність сірковмісних похідних 1,4-нафтохіона

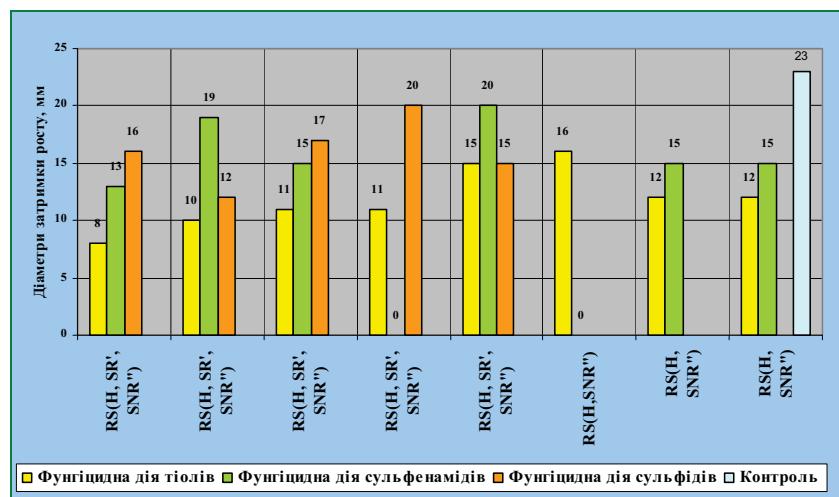

Рис. 4. Фунгіцидна активність сірковмісних похідних 1,4-нафтохіона

Проведений мікробіологічний скринінг показав відсоткове співвідношення antimікробної активності серед досліджуваних сірковмісних похідних 2-заміщеного 1,4-нафтохіону на діаграмі (рис. 5):

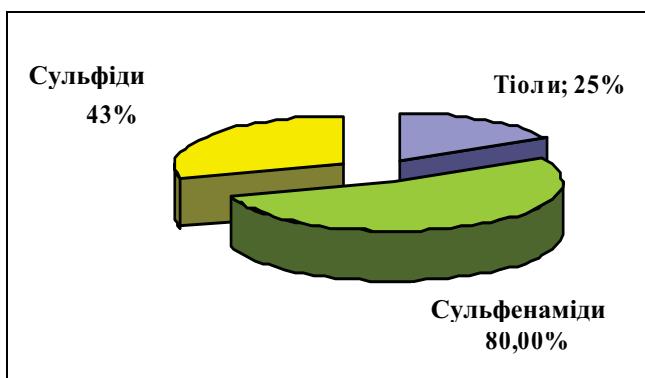
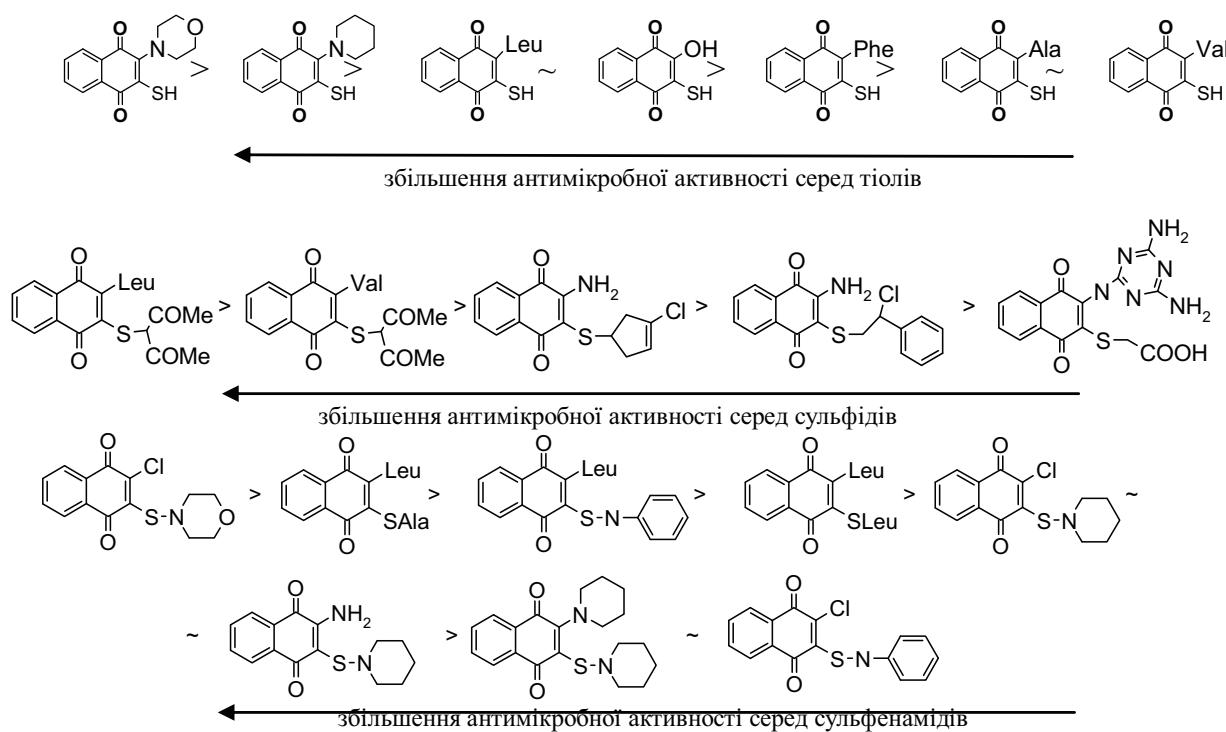

Рис. 5. Відсоткове співвідношення antimікробної активності сірковмісних похідних 2-заміщеного 1,4-нафтохіону

Одержані дані antimікробної активності досліджених сполук дали змогу вивести таку кореляцію в ряду «структура – антибактеріальна активність»:

Аналізуючи дані віртуального комп’ютерного скринінгу програми *PASS C&T* та отримані дані експериментальних досліджень антибактеріальної та протигрибкової активності та встановленої кореляції «структура – дія» в рядах тіолів, сульфідів та сульфенамідів, можна сказати, що перспективність синтезованих сполук підтверджена як з теоретично-розрахункової точки зору, так і практичної.

Висновки. Під час проведення аналізу результатів комп’ютерного скринінгу ймовірного прояву біологічних дій та експериментальних досліджень антибактеріальної та протигрибкової активності нових сульфуровмісних похідних заміщеного 1,4-нафтохіону було встановлено, що вони збігаються більш ніж на 90 %. На основі отриманих даних були визначені кореляції «комп’ютерний скринінг – структура – біологічна активність» в рядах тіолів, сульфідів та сульфенамідів та виявлені перспективні сульфуропохідні 1,4-нафтохіону, які потребують подальших фармакологічних досліджень.

1. Poroikov V.V., Filimonov D.A. How to acquire new biological activities in old compounds by computer prediction. // J. Comput. Aid. Molec.Des. – 2002 – V.11. – P.819-824.
2. Poroikov V., Filimonov D. PASS: Prediction of Biological Activity Spectra for Substances. // In: Predictive Toxicology. Ed. by Christoph Helma. N.Y.: Marcel Dekker. – 2005. – P. 459-478.
3. Emde Dr. Hans. Verfahren zur herstellung von sulfensaurehalogeniden. Пат. 255886 Швейцарія; Chem. Abstracts 48, 7633d (1944).
4. Коваль И.В. Успехи химии пергалогенметансульфенилгалогенидов // Успехи химии,. – 1991. – 60, 1645.
5. Петров К.А., Руднев Г.В., Сорокин В.Д. Сульфенамиды и их производные // Успехи химии. – 1990. 59, 1431.
6. Oae S., Shinhasse K., Kim J.H. Reactons of tert-alkyl thionitrates with p-aminophenols: one-pot syntheses of N-(tert-alkylthio)-pbenzoquinoneimines. Chem. Lett. – 1979. 1077–1080.
7. Riesz E. Sulphenamides. Bull. Soc. Chim. Fr. 1966. – 1449.
8. Hennart C. Synthetic routes to halogenated sulfenic compounds. General review. Bull. Soc. Chim. Fr. – 1967. 4395.
9. Мельников Н.Н. Химия пестицидов. – М.: Химия, 1968. – 168 с.
10. Мельников Н.Н., Новожилов К.В., Пылова Т.Н. Химические средства защиты растений. – М.: Химия, 1980. – 235 с.
11. Ягупольский Л.М. Ароматические и гетероциклические соединения с фторсодержащими заместителями. – К.: Наук. думка, 1988.
12. Craine L., Raban M. The chemistry of Sulphenamides. Chem.Rev.. – 1969. – 89, 689.
13. Grantham G.D. Miticidal, fungicidal and ovicidal diphenylsulphenamides. Пат. 4323580 США; Chem. Abstracts 97, 5979p (1982).
14. Anthochnich L., Zupanchich B. Process for thepreparation of pentachloroethylsulphenyl chloride. Пат. 12036 Европа; Chem. Abstracts 93, 239032u(1980).
15. Makovec Francesco; Peris Walter. Process for producing n-phenylbenzamide derivatives and pharmaceutical compositions comprising such compounds as active ingredient. Пат. 60464A1 Европа; Chem. Abstracts 98, 143640r (1983).
16. Agricultural phosphorus-containing sulphenamides. Пат.4341772 A США; Chem. Abstracts 98, 16845p (1983).
17. Holioke J. Pesticidal phosphorus sulphenamides. Пат. 4302451 A США; Chem. Abstracts 96, 99434m (1982).
18. Fukuto Tetsuo R; Black Allan L . N-Arylsulfonylated Derivatives Of Benzofuranyl Methylcarbamates. Пат. 55442 A2 Европа; Chem. Abstracts 97, 215593 (1982).
19. Phillips W. Substituted Alpha,Alpha-Dichloro-Methane-Sulphenyl Chlorides And Their Manufacture. Пат. 55429 A1 Европа; Chem. Abstracts 97, 162622 (1982).
20. Maurer Fritz De; Luerssen Klaus Dr. Sulphenic Acid Derivatives. Пат. 3314383 A1 Германия; Chem. Abstracts 100, 68028d (1984).
21. Промоненков В.К., Кобрakov К.И., Швехгеймер М.А., Руденко В.А., Шатанская М.В., Лейтис Л.Я.:

В кн. Актуальные направления исследования и применения химических средств защиты растений / Под ред. М.И. Кабачника. – М.: Наука, 1990. – 327 с. 22. Коваль И.В., Мартюшенко В.А. Вопросы химии и хим. технологии. – 1991. – 96, 60.23. Пелькис Н.П., Карабанов Ю.В., Борисенко В.П., Левченко Е.С. Физиологически активные вещества. – 1984. – 16, 47. 24. Synthesis and antimicrobial evaluation of novel 2-substituted-3-mercapto-1,4-naphthoquinones / M.V. Stasevych, V.G. Chervetsova, M.Yu. Plotnikov, M.O. Platonov, S.I. Sabat, R.Ya. Musyanovych, V.P. Novikov // Ukrainian Biorganica Acta. – 2006. – Т. 4. – № 2. – P.33–39. 25. Sulfurcontaining derivatives of 1,4-naphthoquinone. Part 1. Disulfide synthesis / M.V. Stasevych, R.Ya. Musyanovych, M.Yu. Plotnikov, M.O. Platonov, S.I. Sabat, V.P. Novikov // Heteroatom Chemisrty. – 2005. – Vol.16. – № 3. – P.205–211. 26. Sulfurcontaining derivatives of 1,4-naphthoquinone. Part 2. Sulfenyl derivatives synthesis / M.V. Stasevych, R.Ya. Musyanovych, M.Yu. Plotnikov, M.O. Platonov, S.I. Sabat, V.P. Novikov. // Heteroatom Chemisrty. – 2005. – Vol.16. – № 7. – P.587–598. 27. Sulfennaphthoquinones / M. Stasevych, M. Semenjuk, I. Mandzya, M. Plotnikov, R. Musyanovych, V. Novikov // Chemistry and Chemical Technology . – 2007. – Vol.1. – №1. – P. 35 – 40. 28. Біологічні дослідження нових сульфенільних похідних 1,4-нафтохіону / М.В. Стасевич, В.Г. Чєрвецьова, Р.Я. Мусянович, В.П. Новіков // Вісник НУ „Львівська політехніка” „Хімія, технологія речовин та їх застосування”. – 2005. – № 536. – С. 97–108. 29. Лабинская А.С. Микробиология с техникой микробиологических исследований. – М.: Медицина, 1972. – 536 с.

УДК.547.673

Т.М. Тарас, Є.Р. Лучкевич, О.П. Сабадах, Л.Д. Болібрух, І.І. Губицька*

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,

*Національний університет “Львівська політехніка”,
кафедра технології біологічно активних сполук, фармації та біотехнології

СИНТЕЗ ТРИАЗЕНІВ НА ОСНОВІ ПОХІДНИХ 9,10-АНТРАХІНОНУ

© Тарас Т.М., Лучкевич Є.Р., Сабадах О.П., Болібрух Л.Д., Губицька І.І.. 2010

Синтезовано триазени із ароматичними і аліфатичними амінами на основі похідних 9,10-антрахіону. Розроблено методику синтезу діазоаміносполук. Структуру підтверджено даними ЯМР Н¹-спектроскопії.

It is synthesized triazeni with aromatic and aliphatic amines on the basis of derivatives of 9,10-antraquinons. The developed method of synthesis of diazoaminocompounds. A structure is confirmed information of PMR-spectroscopy.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими завданнями. За останні тридцять років хімія триазенів одержала потужний розвиток. Ці сполуки знайшли широке використання у різних напрямках хімічної науки. На їх основі синтезовано чисельні комплекси з Ni, Ag, Cu та іншими металами, де —N=N—NH— виступає як хелатна група. Як ініціатор в реакціях вільно-радикальної полімеризації використовують різноманітні триазени із-за їх здатності розкладатися під дією світла та у твердофазному синтезі як якірна група. Серед триазенів відомі сполуки, що володіють мутагенною, карциномогенною та іншою протипухлинною активністю, а 5-(N,N-диметилтриазено)імідазол-4-карбоксиамід (DTIC) використовується у клінічній практиці для лікування меланоми [1]. Проте, аналізуючи різні дані, можна побачити, що усі одержані триазени містять бензеновий фрагмент.

Мета роботи – синтез триазенів, що містять антрахінонових фрагмент та інші фармокоформні групи.